

La finestra indiscreta

Un relat de: [Marta Blanc](#)

Tinc un veí, més aviat jovenet, que em mira.

La finestra del bany va a parar a un pati interior, i des del pis de dalt del bloc oposat, em veu sempre que hi entro. Avui hi he anat havent dinat, i ell m'observava. M'he recollit la brusa per a poder abaixar la cremallera de les faldilles. I deixarles caure a terra. He descordat els botons de la part de dalt, i l'he llençat al cove i, cames sobre el voral de la banyera, ara una, ara l'altra, he enretirat les mitges negres que m'ocultaven als ulls del món. Cara al mirall, amb unes calcetes petites que m'apretaven el cul, i la vulva, he descordat el sostenidor, enretirant-lo, i he fet un gest d'alliberació, tocant-me els pits per acomodar-los al seu estat original.

I, aleshores, després d'humitejar els meus cabells, he agafat el respall per a pentinar-los, i desfer-ne els nusos. A batzegades. Deixant que l'impuls fes trontollar els meus pits, i els seus mugrons lleugermanet erectes.

Ell, creient passar desapercebut, m'observa. M'agrada.